
 (/me/media-press-clipping/obavjestenje-za-medije/836-djeci-i-mladima-koji-zive-na-ulici-nijesu-zasticena-osnovna-ljudska-prava) (/en/media-press-clipping/media-information/836-djeci-i-mladima-koji-zive-na-ulici-nijesu-zasticena-osnovna-ljudska-prava)

(/)

[Naslovna strana \(/me/\)](#)

[Programi \(/me/programi/omladinski-program/o-omladinskom-programu\)](#)

[O nama \(/me/o-nama\)](#)

[Publikacije \(/me/publikacije\)](#)

[Media \(/me/media-press-clipping\)](#)

[Kontakt informacije \(/me/kontakt-informacije\)](#)

Djeci i mladima koji žive na ulici nijesu zaštićena osnovna ljudska prava

NVO

Juventas upozorava da djeci i mladima koji žive na ulici nijesu zaštićena osnovna ljudska prava, a posebno je zabrinjavajuće dječje prosjačenje, koje predstavlja enormno kršenje Konvencija o pravima djeteta i drugih domaćih i

međunarodnih instrumenata.

Izvršna direktorka Juventasa Ivana Vujović kazala je da su servisi za djecu i mlade sa ulice u Crnoj Gori veoma limitirani, obrazovanje i zdravstvena zaštita im nijesu dovoljno dostupni, da zabrinjava broj djece koja prose i da nedostaju i skloništa za beskućnike.

Juventas je u studiji „Položaj mladih u riziku od socijalne isključenosti“ objasnio da se pod djecom i mladima ulice podrazumijevaju djeca i mladi beskućnici i djeca zatečena u skitnji, prosjačenju i bez nadzora roditelja.

„Posebno zabrinjava dječje prosjačenje, koje predstavlja enormno kršenje Konvencija o pravima djeteta i niza drugih domaćih i međunarodnih instrumenata koji se mogu primijeniti na pojavu dječijeg prosjačenja i eksploatacije djece“, kazala je Vujović agenciji MINA.

Ona je objasnila da kao posebna organizaciona jedinica Centra za djecu i mlade Ljubović radi Prihvatna stanica koja je namijenjena za pružanje hitne socijalne pomoći.

„Pomoći u smislu privremenog, kratkotrajnog smještaja i zbrinjavanja djece i mladih zatečenih u skitnji, prosjačenju, izvršenju krivičnog djela ili u drugim oblicima socijalne potrebe, djece bez nadzora roditelja ili drugih odraslih osoba, dok se ne ostvari trajnije rješenje, tako, da je predviđena za što kraći boravak djece kao i zbrinjavanje maloljetnih migranata“, rekla je Vujović.

Ona je kazala da je prema izvještaju o radu Centra „Ljubović“ prošle godine kroz Prihvatnu stanicu prošlo 34 osoba kao izvršioци krivičnih djela, u skitnji i maloljetni migranti bez pratnje, koji su zatečeni pri ilegalnom prelasku državne granice, kao i jedan maloljetnik koji je smješten Rješenjem Višeg suda do okončanja pripremnog postupka.

Vujović je kazala je tu bilo 17 stranih državljana, odnosno, maloljetnih migranata bez pratnje i 17-oro djece iz Crne Gore.

Ona je ukazala da se u Studiji Juvenatasa navodi da broj djece zatečene u prosjačenju značajno premašuje broj onih kojima se ukaže podrška.

U studiji se ocjenjuje da institucije nemaju dovoljno kapaciteta, da nijesu uvezane, a javnost ne djeluje dovoljno motivisano da se uključi u rješavanje ovog problema kojim su obuhvaćena djeca najranijih uzrasta.

„Istraživanje Zaštitnika ljudskih prava iz 2011. je ukazalo na neujednačenu praksu centara za socijalni rad, na samoprocijenjeni nedostatak materijalnih uslova i kadra u nekim centrima, na neadekvatnost zakonskih rješenja u odnosu na postupanje prema roditeljima djece koja su zatečena u prosjačenju i apsolutnom izbjegavanju odluke o oduzimanju roditeljskog prava uslijed procjene da takva odluka ne bi bila u interesu djeteta“, navodi se u studiji.

Vujović je kazala da je situacija sada donekle promijenjena i da u izvještaju za 2015. godinu Centar za socijalni rad Podgorica, navodi učešće u multisektorskoj Akciji Prosjak u kojoj je pokrenuto više od 20 krivičnih postupaka protiv roditelja, izrečena jedna mjera Ukora, novčane kazne i kazna zatvora.

„Ipak, akcije djeluje prije ad hoc, nego systemske. Na to ukazuje i izvještaj Centra za socijalni rad Podgorice koji u izvještaju u 2016. ne navodi učešće u sličnoj akciji“, rekla je Vujović.

U Juventasu smatraju da je neophodna jedinstvena evidencija i sistem razmjene informacija između policije, organa za prekršaje, državnih tužilaca i sudova, da bi se, kako su kazali, pratio tok i ishod procesuiranih slučajeva organizovanog prosjačenja djece.

Vujović je kazala da centri za socijalni rad treba da vode posebne evidencije o djeci na ulici, iako ona nisu prepoznata eksplicitno kao grupa koja se prioritarno štiti.

„Izvještaj Ombudsmana navodi da se policija na terenu suočava sa otežanom identifikacijom djeteta, a smatra i da visoke novčane kazne za roditelje koji navode djecu na prosjačenje, uslijed nepovoljnog materijalnog statusa porodice, nisu učinkovite“, navela je Vujović.

Ona je istakla da obrazovni pravni okvir, unutar zakonskih i strateških akata, nema odredbe koje se direktno odnose na djecu ulice, odnosno da, kako je objasnila, ne prepoznaje posebne obrazovne i vaspitne programe kao ni mjere pomoći za tu kategoriju djece i mladih.

„Zaštitnik ljudskih prava i slobode u svom Posebnom izvještaju o dječjem prosjačenju iz 2011, ističe stav predstavnika centara za socijalni rad da škole treba pravovremenije da reaguju i obrate se centrima za socijalni rad kada primjete da djeca izostaju iz škole duže vrijeme“, kazala je Vujović.

Ni u pogledu zdravstvene zaštite, kako je rekla, ne ističu se posebni programi pružanja zdravstvenih usluga djeci i mladima sa ulice.

„Ni u korpusu prava iz oblasti rada i zapošljavanja djeca i mladi sa ulica nisu prepoznati kao kategorija teže zapošljivih lica, kojoj bi trebalo prilagoditi aktivne mjere zapošljavanja i obezbijediti prilagođene programe stručnog osposobljavanja“, rekla je Vujović.